A°. 1838. N°. 30.

VRIJDAG, DEN 13den APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 12 April 1838.

Heden zijn in Ondertrouw opgenomen: SALOMON MEIJER BROMET, Weduwenaar van VROUWTJE JACOBSONS-MAN, geboren te Amsterdam, en GRACIA DEL CASTILHO, geboren te Suriname, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, [illegible]

T. M. SCHOTBORGH.

[illegible] van *Doleancie* voor de Schatterij, benoemd door zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, bij Gouvernements order dd. 7 December 1837, hare zitting bepaald hebbende op [illegible] 20sten dezer, zoo wordt [illegible] bende, door deze kennis [illegible] ne be[illegible] kwartier meester [illegible] in te zenden.

Paramaribo, den 12den April 1838.

De President van voornoemde Kommissie,

SALOMON DE LA PARRA.

Mengelingen.

EEN [illegible] BIJ BEETHOVEN.

In 1819, was ik te *Weenen.* *Weenen,* wat men er ook van zeggen mag, [illegible] Duitsche en eene Fransche stad te gelijk; zij is nog meer Fransch dan Duitsch. De kunst is er geheel te huis; aan haar en aan het ver[illegible] geeft men er al den tijd ten beste, dien [illegible] te *Parijs* aan de staatkunde wijdt. Men [illegible] in *Weenen* de muzijk; de lucht is [illegible] welluidende toonen bezwangerd. *Weenen* is de muzijkale stad bij uitnemendheid. [illegible] groote kunstenaars heeft men daar geboren [illegible] daar ook een' soort van blijmoedigheid [illegible] er kent; men weet niet waarom. [illegible] waarvan ik u vertellen wil was 't stille [illegible] dezer woelige stad. Ik slenterde gedachteloos, straat uit straat in, wachtende op 't uur van mijn vertrek: want ik zou dien [illegible] de reis weder aannemen.

Daar zag ik opeens een mensch op straat, een' van die menschen, die ons dadelijk in het oog vallen, zelfs te midden eener drukke menigte. Ja, de menigte zelve ziet en merkt hen op, en uit een onverkl[illegible] Instinct treedt elk op zijde, om voor iemand plaats te maken, men groet hem met oog en hart; men acht hem zonder eens zijn naam te weten; men kent hem, zonder hem ooit gezien te hebben.

Hoe 't zij, dezen man was 't dadelijk aan te zien, dat hij zich boven de anderen verhief. In mijne verbeelding, staat hij nog immer voor mij. Zijn hoofd was, groot en met [illegible]ge, deels graauwe, deels zwarte haren zoo digt bewassen, dat zij er, zoo ordeloos en verward, als zij van weerskanten langs de slapen hingen, voor de manen van een' leeuw zou hebben aangezien; en onder die manen schitterden een paar kleine, doordringende oogen, wier blik zich op 't zonderlingst met een bitter doch uiterst geestig lachje paarde. De man ging met ongelijke schreden, nu sneller dan trager, nu ginds dan herwaarts ziende en lachende; doch zijn blik had iets verstrooids, zijn lagchen iets krampachtigs: men zag, 't was een mensch die buiten deze wereld omzwierf, zoo hij al ooit in deze op zijne plaats was geweest. Bij 't zien van dien man, gevoelde ik op staanden voet mijne belangstelling opgewekt in den hoogsten graad. Ik wilde weten wie hij was en volgde hem. Hij vooruit, ik hem na door verscheiden' straten en stegen, tot hij eindelijk op de groenmarkt, bij een' muzijkhandelaar binnentrad. De muzijkhandelaar ontving hem uiterst beleefd, en bood hem terstond een' stoel aan, doch de onbekende bleef staan. Hooren kon ik hem nu niet; doch ik zag door de glasruiten van de winkel[illegible], wat hij deed. De wijze, waarop [illegible] een gesprek voerde, was zonderling: hij sprak, en [illegible] andere, die hem [illegible] een stuk papier [illegible] 't mij of hij levendiger [illegible], en [illegible] de winkeldeur keerende, begon hij met zijne vingeren te trommelen op de glasruiten, waar ik door gluurde. Zag hij mij, of zag hij mij niet? ik weet het niet. Zoo trommelde hij, ik weet niet welk muzijkstuk op de glasruiten, en knikte met het hoofd, bij wege van maatslag. Hij trommelde nu langzamer dan sneller, hield soms geheel op, om naar een *idée* te zoeken, en viel hem dat in, dan vlogen zijne vingeren weder over de rammelende glasruiten, als over de toetsen van een *Forte-piano.* Terwijl hij zoo *componeerde,* ontvlamde zijn blik, de haren stegen hem op het hoofd te berge; hij lachte zwaarmoedig, en zijn gelaat drukte eene soort van tevredenheid uit. De arme, groote man was gelukkig.

Hij mogt ongeveer een kwartieruurs dus bezig zijn geweest, toen hij den muzijkhandelaar een' wenk gaf. Meteen verscheen er een jong, bevallig meisje, en zette den man pen en inkt voor, met een blad muzijkpapier. Nu zag ik hem haastig schrijven. Denkelijk schreef hij dat, wat hij zoo straks op de glasruiten had *gecomponeerd.* Hij schreef bijna zonder adem halen, en toen hij gedaan had, reikte hij het papier den muzijkhandelaar toe, zonder het eens over te zien; en de muzijkhandelaar gaf hem een goudstuk.

[illegible] mijn man ging den winkel uit. Naauwelijks [illegible] straat, was hij weer dezelfde als voorheen [illegible] scheen mistroostiger [illegible] zoo onwillekeurig [illegible] naar eene herberg! [illegible] vrij van [illegible] hij werkelijk in een huis waarvan de [illegible] met een wijnkrans prijkte.

[illegible]ze herberg, die anders, naar 't scheen, [illegible] bezocht werd, was juist heden ('t was op een [illegible]dag) ten eenemaal ledig. Men zag weinig vuur aan den haard, en de waardin, eene brave huisvrouw, was druk bezig met haar koperen keuken-gereedschap blank te schuren. Mijn man, daar weinig acht op gevende, ging regelregt op de vrouw af, en sprak: »geef me een *portie* kalfsvleesch!"

—»Ik heb geen warm kalfsvleesch," hernam de waardin, die zich van haren arbeid niet liet aftrekken.

—»Welnu, geef dan een stuk koud," hervatte mijne onbekende.

—»ik heb ook geen koud," zei de waardin.

—»Wat drommel nog, dat is dom," riep de man nu uit, en ging geheel ontbutst, ja bijna treurig weder heen. Dit ergerde mij om zijnentwil, en ik trad de herberg in, nam daarop mijn' hoed af en vroeg aan de waardin: »kunt ge mij ook met zekerheid zeggen, jufvrouw, hoe die man heet, »wie hij is, en waar hij woont?"

—»Die man," zeide zij, »is zoo veel ik weet, een soort van muzijkant, een liefhebber van lekker eten en drinken [illegible] huishoudster, die Martha heet, [illegible] in dat kleine huis, links, vlak naast den leerwever. De man heet Beethoven," [illegible] ik 't wel [illegible]

Bij dien grooten naam, ontroerde ik tot in mijn binnenste. »Dat is dus Beethoven!" De waardin zag mij verbleeken en dacht, dat ik een of ander toeval kreeg.

—»Lieve Hemel, Mijnheer, wat overkomt u?" riep zij, en wilde mij ondersteunen.

[illegible] »Zoo ge een vonkje deernis en menschlievendheid bezit, zet dan oogenblikkelijk een stuk kalfsvleesch te vuur, ik ga niet heen, eer ik een warm stuk gebraad in handen heb."

—»Nu, dat kunt ge krijgen," antwoordde zij, terwijl ze naar de kap van een' heeten oven wees; zij opende dien, en nu zag ik er eene zeer groote kalfsborst in staan, waarvan mij de verkwikkende geur in den neus steeg.

—»Maar waarom gaaft ge dan den armen Beethoven niet een stuk van dat gebraad? [illegible] vroeg er immers om.

—»Ei [illegible]" hernam zij, »die [illegible] geld in [illegible] houden, wat behoeft [illegible] vleesch te eten [illegible] Gulden [illegible] hier [illegible] huishoudster [illegible] hem [illegible] wat hij vraagt."

[illegible] »arme Beethoven, arme groote man! Ongelukkige, edele kunstenaar! Eerzuchtig [illegible] mensch, die dag aan dag warm [illegible] vleesch wil eten!"

—»Jufvrouw," zoo vroeg ik [illegible]

[illegible] hernam ze »dat weet [illegible] drinken alle wijnen [illegible] hij een' flesch van mijn' [illegible] wijn had, hij zou [illegible]

—»Geef mij twee flesschen [illegible] wijn, »en wel van den besten [illegible]. »Hij kan niet te goed zijn voor het gebruik dat ik er van maken wil; al was 't *Johannisberger* van het oudste merk."

De waardin bragt mij twee flesschen en het kalfsgebraad, en vroeg of zij mij iemand wou meegeven, die dat alles voor mij droeg. Doch ik betaalde haar, zonder verder te antwoorden, stak de beide flesschen in de [illegible]

ken, nam mijn gebraad tusschen twee schotels in de handen, en stapte heen, zoo trotsch als of ik zelf een' *Sijmphonie* had geschreven.

Onderweg dacht ik bij mij zelven: »neen ik wil geen ander het genoegen afstaan, om den grooten Beethoven te bedienen; neen, ik wil niet afzien van de eer, om zijne tafel te dekken en dan tot hem te naderen, met een servet over den arm geslagen, om hem te zeggen: Heer Koning der harmonie, uwe Hoogheid is gediend!»

Volgens aanwijzing van de waardin, zocht ik nu naar het kleine huis, met de kleine smalle vensters, zonderling afstekende bij al de andere huizen. Ik moet anders nog al lang zoeken, eer ik te regt kwam, doch dikmaal had de naam van Beethoven, mijne verbeelding zoo hoog gespannen, dat ik hem in vurige letteren op de deur van zijn huis geschreven dacht te zien.

Beethoven woont op de eerste verdieping; dat is de eenigste weelde, die hij zich veroorlooft. De deur is geheel overdekt met groote, ijzeren spijkerkoppen, die er een voorkomen van hechtheid en stevigheid aan geven; jammer, dat het slot verlamd is, en de deur meer open staat dan toe. Ik trad binnen, in de voorkamer, zag ik niets dan eene tafel, met een grof servet overspreid; een cijsje, dat vrolijk zong in zijn kooitje, en op een' stoel, een' groten kater, die de nog ledige tafel aanzag en telkens miauwde. Dit was de tafel, de kater en het cijsje van Beethoven

Ik zette mijn' overdekten schotel en mijne beide flesschen op de tafel; ik streelde den kater, die den rug kromde, en groette het cijsje, dat lustig met zingen voortging, zonder zich over mij te bekommeren. Nu trad Beethoven's huishondster binnen; toen ze mij daar zag, scheen ze even min verwonderd als de kater en het cijsje, en begon aanstonds met mij kortaf te zeggen: »Mijnheer is niet te spreken; hij is in zijne kamer en [illegible] dat hij van middag niet eens wil eten.» Dus sprekende, opende zij de deur, zoodat ik hem zien kon; doch zij dawde haar ter zijde, en trad binnen.

[illegible] een angelier, die daar stond. Hij streek behoedzaam eenige kleine, groene insekten weg, die op de plant zaten. Behalve de angelier, stond er nog eene gansche rei potten, met *Oost-Indische* kers, die langs het venster opgehonden [illegible] vormden van [illegible] schrijf-gereedschap bij zich [illegible] nam een stuk papier, en schreef: »Ik heb [illegible] stuk gebraad en een paar flesschen *Rijnschen* wijn gebragt» en ik reikte hem 't papier over.

Hij las, [illegible] lachende stond hij [illegible] Wees welkom, hartelijk welkom [illegible] een *Franschman*, [illegible] »Goed [illegible] mij de eer en eet met [illegible] Meteen [illegible] Martha, nog een [illegible] voor Mynheer [illegible] zich toen weder tot [illegible] keerende, ging [illegible] »Gij hebt zeer [illegible] gedaan, met mij [illegible] opzoeken; ik [illegible] zijn zeer treurig [illegible] 't land, hen [illegible] vergenoegd; de stad [illegible] mij. Ik hoor zoo vele vreemde toonen [illegible] en mijzelven [illegible] ik maak, kan ik niet hooren. O, ik ben al [illegible] alleen! Niemand, die hier bij mij [illegible] iemand, die vraagt, [illegible] de arme Beethoven; ach, ik weet [illegible] wie [illegible] hoe ik heet. Eenmaal [illegible] Heer [illegible] het grootst [illegible] [illegible]

»mijne droomen, van mijne zuchten, van vriendschap, van liefde, van poëzij! Maar ach, op eens was alles vervlogen. Weg waren mijne heerlijke droombeelden, mijne bewonderenswaardige zangers, mijn alvermogend orgel, weg waren die toonen van aarde en hemel; alles weg. Ik verloor [illegible] Milton, die slechts het licht zijner [illegible] doch zijne poëzij behield; ik [illegible] mijne poëzij, ik verloor mijne wereld; ik ben een arme verbannene uit het rijk der *Harmonie*. Arme man, die ik ben; ik zit aan den rand van mijn eigen graf, en zing mijn *requiem*. Doch hebt gij mij niet gezegd, dat gij mij gebraad en *Rijnschen* wijn bragt?”

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphyn*, Kapt. G. Ellart, van Nickerie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren F. W. Faerber en 3 bedienden, H. Macleod, A. Dessa en 1 bediende, A. Allen en 2 bedienden, F. D. Acton en 1 bediende, P. W. Linnon en 2 bedienden en Jan R. Hewitt en 1 bediende.

Den 10den, de Fransche Schoener [illegible], Kapt. M. [illegible]aimo, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis.

Den 11den, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. Sam Sayward, van Glouchester, hebbende 28 dagen reis.

Pro Justitia.

[illegible]

Edictale Citatie.

Uit krachte van de acte *derde* defaut met admissie tot eene *vierde* daging *Exsuper abudanti*, door Heeren Commissarissen ter Crimineele Rolle van het Geregtshof der Kolonie *Suriname* de dato 23 Maart 1838, verleend aan het Publiek Ministerie dezer Kolonie. Impetrante van Edictale Citatie als Eischer ten eenre:

Op ende jegens SUSANNA ELISABETH NAHAR, [illegible] ter [illegible]

Zoo wordt, door mij [illegible] bij [illegible] dezer Kolonie, voor de [illegible] maal *Ex*[illegible] bij Edicte [illegible]

De [illegible] SUSANNA ELISABETH NAHAR [illegible] ter zake der misdaad, waarvan zij beschuldigd wordt, zich ter Crimineele Rolle van gemeld Geregtshof te sisteeren, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 27sten April 1838, des voormiddags ten negen uren, ten einde op de vereischte [illegible] te worden gehoord, met [illegible], dat bij faute van dien tegen dezelve zullen verzocht worden, zoodanige profijten, als naar regten [illegible] bevonden worden te behooren.

Paramaribo, den 12 April 1838.

R. GOLLENSTEDE.

[illegible]

Edictale Citatie.

(16573) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard [illegible] alle bekende en onbekende Crediteuren van [illegible] T. TUFFS, wegens het Pro[illegible] de op den [illegible] Februarij 1838, [illegible] Exploiten op de [illegible] en den [illegible] onder [illegible] No. [illegible] No. 98 denzelven T. TUFFS [illegible] hebbende.

Om te compareren [illegible] te [illegible] ten *pro et Contumacie* Rolle van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den [illegible] Mei 1838, des voormiddags [illegible] uren, om [illegible] te zien, dienen [illegible]

Relaas en Bijlagen, voorts hunne sustenuen van *pro et Concurentie* op te geven, en met den Impetrant voor te procedeeren als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretendeeren, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo* den 12 April 1838.

R. GOLLENSTEDE.
Exploicteur.

Advertentien.

Het Kohier van de getaxeerde HUURWAARDE DER HUIZEN aan *Paramaribo* over de Jaren 1837, 1838 en 1839 ingevolge resolutie van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal de dato 11 dezer, Executoir verklaard zijnde, zoo verwittigd de ondergeteekende, de Ingezetenen, dat deze belasting over de Jaren 1837 en 1838, vóór ultimo dezer maand ten zijnen Kantore moet worden aangezuiverd.

Paramaribo, den 12 April 1838.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,

[illegible] WESENHAGEN.

☞ Sedert eenige dagen heeft zich geabsenteerd, de Neger *Fortuin*, toebehoorende aan den Boedel wijlen JAMES RO[illegible] die van hem, eenige informatie weet te geven ter dezer Drukkerij, zal beloond worden. (16552)

[illegible] VAN ONNA qq.

Te bekomen bij

D. BENJAMINS;

[illegible] Porter en [illegible] in kwart Pijpen en bij [illegible] en kisten roode Tafel Wijn, [illegible] en dezert dito; Cherry-Brandy, [illegible] Cognac Brandewijn en diverse andere DRANKEN.

Heele en halve doozen versche Zalm; Engelsche *Eetwaren* in blik; dito Zuurgoed en Mustard; [illegible]

(1655[illegible]) De ondergeteekende is bij behoorlijke procuratie benoemd tot *generale Gemagtigde* van den Heer JAMES GORDON.

J. C. W. BRUNINGS.

D. JANSEN [illegible] en twee Bedienden vertrekken. (16847)

(16550) A. C[illegible] voor eene korte tijd [illegible] te vertrekken.

(15691) [illegible] ELIAS R SOESMAN en SALOMON NICOLAAS SOESMAN [illegible] binnen kort deze Kolonie [illegible]

[illegible] HUGH MAC LEOD vertrekt.

Schepen in Lading.

[illegible]

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip *Catharina*, Kapt. H. [illegible] Adres bij [illegible]

Het Nederlandsch Kofschip [illegible], Kapt. [illegible] Adres bij [illegible] 3 April.

[illegible]